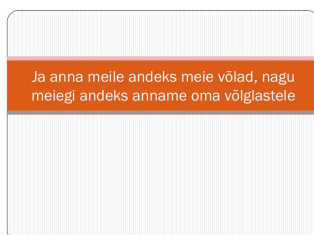

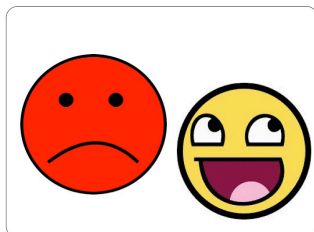
Tunni kava:

- Algusring
- Tervitamise mäng
- Arutelu
- Lugu indiaanlastest
- Piiblitund ja arutelu
- Kuldsalm
- Lugu või näidend
- Laul
- Palve

Slaid 1

Slaid 2

Slaid 3

Slaid 4

Anna meile andeks meie võlad

JUULI 2015

Eesmärk: Laps mõistab, kui vajalik on andeks palumine ja andeks andmine ning leiab julgust otsida konfliktides lepitust.

Piiblitund: Tähendamissõna südametust sulasest (Mt 18:21–35)

Kuldsalm: "Olge üksteise vastu lahked, halastajad, andestage üksteisele, nii nagu ka Jumal on teile andestanud Kristuses." (Ef 4:32)

ALGUSRING

Kõik lapsed seisavad ringi. Kõigepealt tehakse nimering ja koos nimega saab igaüks öelda ühe asja, mis möödunud nädala jooksul on teinud kurvaks ja mis rõõmsaks.

Abivahendina võib kasutada kahte pilti: ühel pildil on rõõmus inimene ja teisel on mossis näoga inimene. Rääkida saab see laps, kellel on parajasti pildid käes.

TERVITAMISE MÄNG

Mängu mõte on kõndida toas ringi ja tervitada neid, kes vastu tulevad. Õpetaja annab juhised, kuidas tervitatakse.

Näiteks:

- Tervita nii, nagu sa tervitaksid inimest, keda näed elus esimest korda.
- Tervita nii, nagu sa kardaksid kõiki.
- Tervita nii, nagu sa tervitaksid oma kõige paremat sõpra.
- Tervita nii, nagu sa tervitaksid sõpra, kellega oled tülis.
- Tervita nii, nagu sa tervitaksid siis, kui oled pahur.
- Tervita nii, nagu sa tervitaksid hästi vara hommikul.
- Tervita nii, nagu sa tervitaksid siis, kui oled väga heas tujus.

ARUTELU

Kõik istuvad oma kohtadele ja koos arutletakse selle üle, milline on taju siis, kui oled kellegagi tülis.

Kuidas on taju siis, kui oled teisele pahasti öelnud või kellegagi halvasti käitunud?

Ja kuidas on taju siis, kui keegi teine on sind solvanud või midagi halba teinud? Mis aitab?

UGU INDIAANLASTEST

Lõuna-Ameerikas, Venezuelas ja Kolumbias, elab indiaanlaste hõim. Selle hõimu nimi on Guajiro indiaanlased, ja praegu elab neid palju näiteks Maracaibo–nimelise linna äärealadel.

Nende juurde läksid umbes 20 aastat tagasi ühed soome misjonärid. Kuna

sealsed guajirod elavad vaesuses, enamus neist ei oska lugeda, tervishoid on nende hulgas kehv ja on abivajajaid palju.

Misjonärid alustasid emade nõustamisega tervishoiu küsimustes ning pakkusid võimalust lugemis- ja kirjutamisõppe omandamiseks. Hiljem alustati ka pühapäevakoolitundidega.

Guajirod kummardavad erinevaid vaime, mille käes usutakse inimese saatus olevat. Tuli välja, et hõimu keeles puuduvad täielikult sõnad "vabandust", "palun andeks", "saad andeks" jms. Seega puudus guajirode kultuuris andekspalumise ja andekssaamise võimalus ja tava.

Kui keegi tegi teisele midagi halba, sai seda hüvitada ainult rahaga või kätemaksmisega – kuni veretasuni välja. See – ja vaimud, mida kummardati ja millele ohverdati, et neid lepitada ja nende soosingut võita – tekitasid inimestes väga palju hirmu. Sõnum Jumalast, kes andestab ja aitab ka teistele andestada, oli midagi täiesti uut ja elumuutvat.

Kas sina suudad kujutada ette elu ilma, et sul oleks võimalik paluda ja saada andeks?

Jumal andestab meile, sest Jeesus on karistuse juba meie eest kandnud. Kuid kas me ise oskame andestada teistele?

Loeme koos Piiblist, mida Jeesus rääkis andestamise kohta:

PIIBLITUND: Tähendamissõna südametust sulasest (Mt 18:21–35)

Siis ütles Peetrus tema juurde astudes: „Issand, kui mitu korda minu vend võib minu vastu patustada ja mul tuleb talle andeks anda? Kas aitab seitsmest korrast?”

Jeesus ütles talle: „Ma ei ütle sulle seitse korda, vaid kas või seitsekümmend seitse korda. Seepärast on taevariik kuninga sarnane, kes tahtis oma sulastega arvet teha. Kui ta siis hakkas arvet tegema, toodi ta ette üks, kes võlgnes talle kümme tuhat talenti. Et tal aga maksta ei olnud, käskis isand müüa tema ja ta naise ja lapsed ja kõik, mis tal oli, ning maksta.

Siis see sulane kummardas teda maha heites ja ütles: „Ole minuga pikameelne ja ma maksan sulle kõik!” Ja isandal hakkas sulasest hale, ta laskis tal minna ning kustutas laenu.

Aga kui see sulane oli välja läinud, leidis ta ühe kaassulase, kes võlgnes talle sada teenarit. Ja temast kinni haarates kägistas ta teda ja ütles: „Maksa, mis sa võlgned!” Siis see kaassulane palus teda maha heites: „Ole minuga pikameelne ja ma maksan sulle!” Aga tema ei tahtnud, vaid läks ning laskis ta heita vangi, kuni ta oma võla ära maksab.

Kui nüüd teised sulased nägid, mis sündis, olid nad väga nõrduinud ja tulid ning kaebasid oma isandale kõik, mis oli juhtunud. Siis kutsus isand tema enese juurde ja ütles talle: „Sa tige sulane! Ma kustutasin kogu sinu võla, sest sa palusid mind. Eks siis sinagi oleksid pidanud halastama oma kaassulase peale, nõnda nagu mina sinu peale halastasin!”

Ja ta isand vihastas ning andis ta piinajate kätte, kuni ta maksab ära kõik, mis ta temale võlgnes. Nõnda teeb ka minu taevane Isa teile, kui teie igaüks kogu oma südamest ei anna andeks oma vennale.”

Peetrus tahtis teada, kui mitu korda peab teisele andeks andma. Peetrus ise arvas, et seitse korda on juba väga palju, palju rohkem kui tol ajal kombeks oli. Aga Jeesus üllatas jälle. Ta ütles "kas või seitsekümmend korda", mis tegelikult tähendab lõpmatuseni. Ja siis rääkis ta loo.

Talent oli tolleaegne suurim rahaühik, mis vastas 6000 teenarile. Üks teenar

Slaid 5

oli töömehe tavaline päevapalk.

Proovige koos arvutada, mitme aasta palk 6000 teenarit oli ning arutage, kuidas selline võlg üleüldse tekkida sai?

Kui reaalne oleks olnud sulasel seda kuningale isegi väga pika aja jooksul tagasi maksta.

Arvutage, mitme nädala palk teise mehe võlg oli. Miks teine sulane nii halastamatu oli? Mis oleks teie arvates olnud õige käitumine antud olukorras?

Selles loos, nagu Jeesuse tähendamissõnades tavaliselt, on kuningaks Jumal. Sulased oleme meie, inimesed. Meie mõtleme ja teeme iga päev asju, mis kurvastavad Jumalat ja teevad meil suhtlemise teiste inimeste ja Jumalaga raskemaks.

Tihtiugu tuleneb see sellest, et me mõtleme ja käitume isekalt, nagu me oleks maailma naba ning teistest inimestest ja Jumalast tähtsamad. Neid hoiakuid me nimetame kirikus patuks. See on see võlg, mida me Meie Isa palves mõtleme. Ja seda võlga tuleb juurde iga päev, vahest justkui märkamatuult.

Meie ei saa seda Jumalale kuidagi hüvitada või võlga tagasi maksta. Ainult uskudes, et Jeesus maksis ristil kõik meie võlad, hüvitas või lepitas kõik meie patud, on meil võimalik asjad Jumalaga klaarida. Jeesus on meie võlad ära maksnud. Kui nüüd meie saame oma patud andeks päris muidu, Jeesuse pärast, on meie kutsumus ja kohustus püüda leppida ka omavahel ja andestada teistele. Mõnikord on see päris raske, ja andestamine võib võtta palju aega. Aga andestamisega on nagu haava paranemisega: Kui haav on puhas, paraneb ta lõpuks ja kasvab kinni. Kui aga haava sisse jääb mustus, hakkab haav seest mädanema ja vaevab veel hullemini. Andeksandmine on meie hingele nagu haava puhastamine – see aitab valesatest asjadest lahti saada ja edasi minna.

Kui meil on raske andeks anda või andeks paluda, saame alati paluda Jumalalt, et Ta aitaks meid selles, annaks tahtmist ja jõudu andestada. Jumal on andestamise meister ja Ta tahab meid aidata.

Tähendamissõna lõpp on karm, kuid see ütleb et kui meil ei ole valmidust või tahtmist Jumala abiga teistele andestada, ei suuda me ka ise Jumala andestust vastu võtta ja vastupidi. Siis ei saa Jumala arm meie elus tõeks. Jumala armastus ja andustus on ainus, mis saab meie südameid muuta.

KULDSALM: Efeslastele 4:32

”Olge üksteise vastu lahked, halastajad, andestage üksteisele, nii nagu ka Jumal on teile andestanud Kristuses.” (Ef. 4:32)

Kuidas seda lauset kodus, koolis ja sõpradega mängides kõige paremini meelles pidada?

LUGU või NÄIDEND: Kas on viga olla siga?

See on näide, kuidas andeks palumine ja andeksandmine mõjub. (Selle loo võib teha ka näidendina.)

Juhtus kord, et tigu kohtus seaga.

Tigu ütles: “Oh, sa oled küll üks õudne paksmagu siga! Vaevalt suudad end liigutada, ja ma vean kihla et sa pole ammu oma varbaid näinud!”

“Tõtt räägid!” rõhitis siga ja imetles ennast peegeldumas porilombist. “Olen jah ilusti tüse ja ümmargune. Miks ma peaks oma sõrgi vaatama? Kui ma

Slaid 6

Halastamatus vangistab

Slaid 7

Kuldsalm

- Olge üksteise vastu lahked, halastajad, andestage üksteisele, nii nagu ka Jumal on teile andestanud Kristuses.” (Ef. 4:32)

Slaid 8

Kas on viga olla siga?

müttan muda sees, ma isegi ei märka kive ega oksid. Ja kui süüa parasjagu pole, on hea natuke pekivarusid omada. On lahe olla siga, ja pekk pole mingi viga!" ütles siga ja tantsis minema.

Siga kohtus jänesega, kes peitis ennast põõsas.

"Oled sina ikka armpüks!" ütles siga. "Sul läheb terve elu puhta kartmise peale."

"Tühi jutt," väitis jänes vastu. "Ma kasutan oma head nina ja tundlikke kõrvu. Nendega ma aiman iga väikestki ohtu. Ja siis põgenen nii kiiresti, et rebane mind küll kätte ei saa!" Ja jänes pani jälle jooksu põõsaste poole.

Jänes kohtus koeraga, kes tukastas päikese käes.

"Oh, mis laiskvorst sa oled," laitis jänes. "Muudkui vedeled siin terve päeva päikese käes."

"Jaa-a," oli koer kohe nõus. "Kas pole mitte ilus elu? Tukastades näen ilusaid unenägusid kasside tagaajamistest, mahlakatest kontidest ning koeratüdrutest. Kas võiks elu olla enam toredam?" Ja koer tukastas jälle.

Koer torkas oma nina ämblikuvõrkku.

"Oh õudust küll," ütles koer ämblikule. "Sa oled ikka vastik elukas. Sul on karvane keha ja nii mitu õhukest jalga. Mitte keegi ei taha sind puudutada!"

"Aitäh, aitab küll!" ütles ämblik ja kiigutas oma võrku. "Olen jah väike, aga kõik kardavad mind ja nii saan ma olla rahulikult omaette." Ja ämblik laskus oma niidi najal tundmatusse.

Ämblik kohtus hanega, kes tervitas teda rõõmsalt kaagutades.

"Sa oled üks väga loll hani," ütles ämblik. "Kas sa ei tea, et juba hommikul võid oma peast ilma jääda? Kuidas sa saad olla nii tobedalt kõigegega rahul?"

"Ah, võin varsti peata olla või?" kaagutas hani. "Võib jah nii juhtuda, või siis mitte. Aga milleks mõelda kurbadest asjadest nii ilusal päeval? Ega see midagi ei muuda," ütles hani ja hüppas tiiki.

Hani kohtus teoga ja ütles:

"Tigu, sa oled ikka väga loid, isegi teo kohta. Täna hommikul nägin, kuidas sa rühkisid mööda mutimullahunnikut ülespoole..."

"...ja õhtuks jõuan selle tippu," täiendas tigu uhkusega. "Kui sa vaid teaksid, kui rohkelt rohtu ja lehti ma olen leidnud selle aeglase matkamisega. Ja mullamutiga oli meil väga tore rääkida. Mul on olnud ikka väga tore päev!"

Aga õhtul istus tigu kurva meelega oma kodus. Hane märkus oli terve ilusa päeva ära rikkunud.

"Ta sõimas mind loiuks, kuigi ma olen ainult aeglane ja mõtlen vaid tibakene kauem enne, kui midagi ette võtan," podises ta omaette. "Häbematu!"

Järsku punastas tigu kuni tundlateni välja.

"Mida ma ometi ise ütlesin seale täna hommikul? Oh heldus küll, loodan et saan asja ära parandatud!"

Ja hommikul vara läks tigu seaga kohtuma. Ta suundus sea lemmiklombi juurde.

"Ma tahan su ees vabandada," hingeldas tigu keel vestil.

"Mille pärast?" küsis siga üllatunult.

"No sellepärast, et nimetasin sind eile hommikul paksmagu seaks," seletas tigu. "Sa meeldid mulle täpselt sellisena nagu sa oled! Ega kõhn siga polekski mingi päris siga!"

“Selge pilt,” ütles siga ja noogutas heldelt. “Aga vabanda mind, palun. Mul on üks tähtis asi ajada.” Ja siga tormas jänest otsima.

Ja nii läkski, et enne kui õhtu kätte jõudis oli jänes külasthanud koera, koer ämblikku, ämblik hane - ja hane tigu.

“Küll on kummaline,” mõtles tigu õhtul end magama sättides. “Kummaline, et hani märkas, kuidas mul ta märkus nii hinge läks – see, et ma olevat loid ja puha... Ma poleks uskunud et ta nii tark on. Aga ta ju palus mu käest väga ilusti andeks!”

(Originaallugu Katja Reider: Vom Glück ein dickes Schwein zu sein. Tõlge soome keelest Titta Hämäläinen)

Suurematega võib teha ka näidendi sellest, kuidas andestamata asi on nagu koorem, mida sa tassid kogu aeg kaasas:

Tuleb keegi, kellel on hästi raske seljakott seljas. Sees on kivid, mille külge on kleebitud nimed: Tüli kellegiga, kiusamine, raha varastamine vanematelt, koolis spikerdamine jne. *(Neid võib eelnevalt küsida laste endi käest, et milliseid asju on raske andestada, kirjutada maalriteibile ja kivide külge kleepida. See teeb asja isiklikumaks.)*

Koti tassija võtab kivid ükshaaval välja, näitab nende nimesid teistele, ja teised küsivad, kas ta tahab neid edasi kaasas tassida. Kui ei taha, siis arutatakse koos, mis peaks ette võtma, et selle kivi võiks rahulikult järve põhja visata.

Võib vabandada, leppida, anda teisele võimaluse andeks paluda, võimalusel varastatud asjad või rahad tagastada...ja asjad Jumalale ka ära rääkida.

Lõpuks on seljakott tühi ja tassija vabanenud raskest koormast.

LAUL

Üks hea viis teha misjonitööd ja viia head sõnumit edasi on muusikatöö. Eestis elav ja õpiv mari muusik Anna Mishina sõidab suviti koos abilistega mari küladesse läbi viima muusikalaagreid, kus õpitakse nii rahvalikku kui ka vaimulikku muusikat ja piiblilugusid.

Laulame meie nüüd ühte Eesti rahvapärast koraaliviisi ”Mu mano tulge latse”. Huvitav, kas saame aru, mis siin lauldakse? Laul on leitav ka YouTube ansambel Heinavanker esituses:

„Mu mano tulge, latse, na mulle armsa omm.”

Nii armas Jeesus kutse, „Ma teie kilp ja kruun”

Et hukka na ei saa, ma esi sündi latsess.

Et saasse mino omass, näid ole kutsnu ma.

Sa latse hõlma võtat, oh Issand armsaste,

suud heldest näile annat ja kaet näid lahkeste.

Su seen na elava, Su kallil pühä haava

ka naile eloss saava, na taiva perija.

Seeperast, rahvas, tooge kõik latse röömsaste

nüüd siia armuviile, näid ärge kiilge te.

Näid hõlma võtat ta, siin armas Jeesus esi,

nink taiva ussest sisse näid kannap armuga.

Slaid 9

Mu mano tulge, latse
„Mu mano tulge, latse, na mulle armsa omm.”
Nii armas Jeesus kutse, „Ma teie kilp ja kruun”
Et hukka na ei saa, ma esi sündi latsess.
Et saasse mino omass, näid ole kutsnu ma.
Sa latse hõlma võtat, oh Issand armsaste,
suud heldest näile annat ja kaet näid lahkeste.

Slaid 10

Su seen na elava, Su kallil pühä haava
ka naile eloss saava, na taiva perija.
Seeperast, rahvas, tooge kõik latse röömsaste
nüüd siia armuviile, näid ärge kiilge te.
Näid hõlma võtat ta, siin armas Jeesus esi,
nink taiva ussest sisse näid kannap armuga.

LÕPUPALVE

Lõpupalve tehakse impulsspalvena.

Nii head kui ka halvad asjad lähevad impulsina meist edasi – nüüd saame anda edasi head. Istuge ringis ja hoidke üksteisel käest kinni.

Õpetaja alustab ja palvetab nende asjade eest, mis tal on praegu südamel.

Siis ta pigistab oma paremal käest istuva kätt. See tähendab, et on tema kord palvetada – kas siis vaikselt või valjusti. Kui tema on valmis, pigistab ta järgmise kätt ja nii kuni ringi lõpuni.

Kui impulss jõuab tagasi õpetajani, lugege koos Meie Isa palve.